

стоки: тютюнъ, зърнени храни, варива, яйца, домашни птици. Остана само 1⁰/₀ адвалорна такса. На 18. XII. 1934 г. влѣзе въ сила новата митническа тарифа за износнитѣ стоки, която още повече освобождаваше износа отъ мита. Така, останаха да се облагатъ само съ спесифично мито конетѣ, катъритѣ и магаретата, джбовитѣ траверси, издѣлията отъ орѣхово дърво, четината, суровитѣ кости, отпадъцитѣ отъ сурови кожи, както и отпадъцитѣ и извехтялитѣ издѣлия отъ металитѣ. Всички останали стоки се освобождаваха, както отъ спесифичното мито, така и отъ адвалорната такса отъ 1⁰/₀. Тарифата отъ 4. V. 1937 г. увеличи износнитѣ мита върху отпадъцитѣ, и овехтялитѣ издѣлия отъ метали. Това, обаче, не може да се счита като отекчаване на износния режимъ, но се наложи следствие нуждитѣ на мѣстното металообработване.

Независимо отъ различнитѣ мита и такси на изнасянитѣ стоки презъ свѣтовната война и следъ нея, сжществуваха изобщо и забрани на износа за известни стоки, наложени отъ нуждата за запасяване на страната. Тѣзи забрани се премахнаха окончателно съ премахването на износнитѣ мита. Това е въ най-общи черти развитието на износния митнически режимъ въ България.

Камбиалниятъ режимъ. За камбиаленъ режимъ върху износа може да се говори само за времето следъ свѣтовната война, когато се въведе валутния монополъ на Б. н. банка. Ние ще разгледаме този режимъ, само доколкото той засѣга износа на страната и то въ най-схематична форма.

Камбиалниятъ режимъ на износа въ България почива върху „Закона за чуждитѣ платежни срѣдства“ отъ 1924 г., който, обаче, бѣ влѣзалъ въ сила още въ края на 1923 г. Този режимъ отбелязва два етапа: отъ 1923 до 1933 г., презъ който периодъ износителитѣ бѣха длѣжни да отстъпватъ получената отъ износа валута на Б. н. банка и то по опредѣленъ официаленъ курсъ. Вториятъ етапъ започна отъ 1933 г., когато на износителитѣ се дава правото да преотстъпватъ частъ отъ валутата си отъ из-